

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1493/2025
17.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу 11Кж1 325/24 од 06.12.2024. године и 12Кж3.бр.16/25 од 08.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу 11Кж1 325/24 од 06.12.2024. године и 12Кж3.бр.16/25 од 08.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.68/23 од 11.01.2024. године, између осталих, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ. Одређено је да трошкови кривичног поступка окривљеног АА падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 11Кж1 325/24 од 06.12.2024. године усвајањем, између осталих, жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.68/23 од 11.01.2024. године тако што је, између осталих, окривљени АА оглашен кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, те је обавезан да плати Апелационом суду у Нишу на име паушала износ од 15.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног

извршења, а обавезан је да плати и трошкове кривичног поступка настале пред првостепеним судом, а о чијој врсти и висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж3.бр.16/25 од 08.09.2025. године поводом жалбе браниоца окривљеног АА, а по службеној дужности, преиначена је пресуда Апелационог суда у Нишу 11Кж1 325/24 од 06.12.2024. године у односу на окривљеног АА у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу, као суд трећег степена, окривљеног АА, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. КЗ, за које је оглашен кривим другостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде у просторијама у којима станује у ... у улици ..., без примене електронског надзора, с тим да наведене просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног АА одбијена као неоснована и другостепена пресуда је у односу на окривљеног АА у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Стефановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Апелационог суда у Нишу 11Кж1 325/24 од 06.12.2024. године и 12Кж3.бр.16/25 од 08.09.2025. године тако што ће да одбије жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Нишу и потврди првостепену ослобађајућу преусуду Вишег суда у Нишу К.бр.68/23 од 11.01.2024. године или да укине наведене пресуде Апелационог суда у Нишу и предмет врати другостепеном суду на поновно поступање и одлуку или да укине само пресуду Апелационог суда у Нишу 12Кж3.бр.16/25 од 08.09.2025. године и предмет врати суду трећег степена на поновно поступање и одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијаном другостепеном пресудом и побијаном пресудом донетом у трећем степену прекорачена

оптужба, обзиром да је чињеничним описом кривичног дела наведеним у ставу другом изреке побијане другостепене пресуде, која је у том делу потврђена пресудом донетом у трећем степену, окривљени АА оглашен кривим за потпуно нове и другачије радње извршења које нису обухваћене нити описане прецизираном оптужницом ВТЈ-а у Нишу 8КТ.бр.163/22 од 07.09.2023. године, нити пак иницијално поднетом оптужницом 8КТ.бр.163/22 од 15.12.2022. године. У прилог свог става бранилац наводи да је изреком другостепене пресуде окривљени оглашен кривим за израду и монтажу ормана у кући окривљеног ББ, док се у прецизираној оптужници, по којој је другостепени суд поступао, нигде окривљеном АА не ставља на терет да је израдио и монтирао орман, већ му се ставља на терет само да је заједно са окривљеним ББ у предметни орман инсталирао опрему за производњу опојне дроге, а поред тога окривљени АА је оглашен кривим и да је неовлашћено набавио опрему за коју је знао да је намењена производњи опојне дроге.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао и у трећем степену по жалби браниоца окривљеног АА изјављеној против другостепене пресуде Апелационог суда у Нишу 11Кж1 325/24 од 06.12.2024. године. Апелациони суд у Нишу као суд трећег степена је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 ставови други и трећи, пресуде донете у трећем степену 12Кж3.бр.16/25 од 08.09.2025. године, изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић